

भर्तुर्हितमुद्दिश्येतिशेषः ॥ ५८ ॥ चिराज्ज्ञप्तः त्वदागमनात्पूर्वमेवेतिशेषः ॥ ५९ ॥ कामविधेयस्योद्योगाज्ञापि नविश्वसनीयेत्यतआह ॥ आगताइति ॥ कोटीःशतेत्यस्य व
हुत्वेतात्पर्यं ॥ ६० ॥ चारित्रंरक्षितं झडित्यंतःपुरागमनेन ॥ अच्छलं छलमधर्मः सनेत्यर्थः ॥ मित्रभावेन नतुविकारेण ॥ ६१ ॥ त्वरया रामाज्ञाकरणत्वरया ॥ ६२ ॥ ६३ ॥

इत्येवमुक्तावचनंमहार्थंसावानरीलक्ष्मणमप्रमेयं ॥ पुनःसखेदंमदविह्वलाक्षीभर्तुर्हितंवाक्यमिदंवभाषे ॥ ५८ ॥ उद्योगस्तुचिराज्
प्तःसुग्रीवेणनरोत्तम ॥ कामस्यापिविधेयेनतवार्थप्रतिसाधने ॥ ५९ ॥ आगताहिमहावीर्याहरयःकामरूपिणः ॥ कोटीःशतसहस्रा
णिनानानगनिवासिनः ॥ ६० ॥ तदागच्छमहाबाहोचारित्रंरक्षितंत्वया ॥ अच्छलंमित्रभावेनसतांदारावलोकनं ॥ ६१ ॥ तारयाचा
प्यनुज्ञातस्त्वरयावापिचोदितः ॥ प्रविवेशमहाबाहुरभ्यंतरमरिंदमः ॥ ६२ ॥ ततःसुग्रीवमासीनंकांचनेपरमासने ॥ महार्हास्तरणो
पेतेददर्शादित्यसन्निभं ॥ ६३ ॥ दिव्याभरणचित्रांगंदिव्यरूपंयशस्विनं ॥ दिव्यमाल्यांबरधरंमहेंद्रमिवदुर्जयं ॥ ६४ ॥ दिव्याभरण
मालाभिःप्रमदाभिःसमंततः ॥ संरब्धतररक्ताक्षोबभूवांतकसन्निभः ॥ ६५ ॥ रुमांतुवीरःपरिरभ्यगाढंवरासनस्थोवरहेमवर्णः ॥
ददर्शसौमित्रिमदीनसत्त्वंविशालनेत्रःसविशालनेत्रं ॥ ६६ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येकिष्किंकांडेच
यस्त्रिंशःसर्गः ॥ ३३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ तमप्रतिहतंकुद्वंप्रविष्टंपुरुषर्षभं ॥ सुग्रीवोलक्ष्मणंदृष्ट्वावभूवव्यथितेन्द्रियः ॥ १ ॥
कुद्वंनिश्वसमानंतंप्रदीप्तमिवतेजसा ॥ भ्रातुर्व्यसनसंतमंदृष्ट्वादशरथात्मजं ॥ २ ॥

॥ ६४ ॥ प्रमदाभिःसमं ददर्शेत्यन्वयः ॥ ततः संरब्धतररक्ता
क्षोबभूवेत्यन्वयः ॥ ६५ ॥ परिरभ्यावस्थितएवसन् ददर्शेत्यन्वयः ॥ ६६ ॥ चशमानः ॥ इतिरामाभिरामे० वा० किष्किंकांडेत्रयस्त्रिंशःसर्गः ॥ ३३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ॥
तमिति ॥ अप्रतिहतं केनाप्यप्रतिबद्धं ॥ १ ॥ २ ॥